

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2024-10-10
Besvaras senast
2024-10-16 kl. 12.00

Till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

2024/25:165 Fiskebegränsningar i tid och rum

Forskningen visar att fiskebegränsningar i tid och rum kan vara ett effektivt verktyg för att stärka fiskbestånd och ekosystemen, förutsatt att begränsningar görs under de tidsperioder och i de geografiska områden där begränsningarna skulle göra störst nytta för fiskbestånden. Under förra årets kvotförhandlingar i ministerrådet beslutades dock om stopp för storskaligt sill- och strömmingsfiske under tidsperioder när det i regel inte förekommer något storskaligt fiske, med visst undantag från Hanöbukten. Att perioderna för fiskestopp inte skulle ha någon nämnvärd effekt på det storskaliga fisket framkommer både i analyser utförda av Östersjöcentrum och vid Stockholms universitet samt i remissvar från Havs- och vattenmyndigheten.

Havs- och vattenmyndigheten påtalar i sitt underlag till regeringen att fiskebegränsningar kan innebära ett utökat fisketryck i angränsande områden som inte innefattas av begränsningarna och därmed medföra ett ökat negativt påverkanstryck på lokala bestånd. Myndigheten slår fast att fiskebegränsningar skulle göra störst nytta om de var maximalt utsträckta i tid och rum och om fiskekvoterna överlag sänks och hålls låga över längre tid för att kunna återfå större och äldre individer.

Landsbygdsminister Peter Kullgren har vid ett flertal tillfällen lyft fram fiskebegränsningarna som infördes under 2024 som en framgång och som ett resultat av svenska förhandlingsinsatser. Dock har ministern inte vid något tillfälle berättat att dessa stopp inte har någon nämnvärd effekt på det storskaliga fisket, som står för cirka 95 procent av fångsterna av sill och strömming i Östersjön, vilket kan anses vara en relevant information i sammanhanget.

Det står klart att de åtgärder man hittills vidtagit inte varit tillräckliga eftersom bestånden fortfarande är långt under den så kallade larmnivån (Btrigger). Ices rådgivning redogör tydligt för att råden dels är mycket osäkra, dels att bestånden av strömming i själva verket består av olika genetiskt särskilda bestånd, vilket i dag inte kan tas hänsyn till då man vet för lite. Dessa fakta utgör en tydlig signal om att stor försiktighet krävs. Att enbart se till Ices råd vad gäller ett maximalt uttag är uppenbart otillräckligt.

Enligt artikel 5 i den fleråriga förvaltningsplanen (MAP) för Östersjön ska korrigerande åtgärder vidtas när bestånden ligger under larmnivån, Btrigger, för

att en *snabb* återhämtning av bestånden ska uppnås.

Viktigt i sammanhanget är också att det enbart är Sverige och Finland som fiskar i Bottniska viken, och våra länder tillsammans har alla möjligheter att komma överens om en regionalisering av fiskepolitiken i detta område för att denna väg åstadkomma en kraftfull begränsning av det industriella fisket.

Jag vill med anledning av ovanstående fråga landsbygdsminister Peter Kullgren:

Kommer ministern i kommande fiskekvotsförhandlingar att aktivt verka för att införa både kraftigt sänkta kvoter och fiskebegränsningar med maximal rumslig täckning, som dessutom infaller under de tidsperioder då det industriella fisket pågår, exempelvis en stängning av det industriella fisket i Bottenhavet under januari till juni?

.....

Emma Nohrén (MP)

Överlämnas enligt uppdrag

Rebecca Heinemann